

Hallitussihteeri
Kirsi Lamberg

EHDOTUS PERUSOPETUSLAISSA TARKOITETUN OPETUKSEN VALTAKUNNALLISISTA TAVOITTEISTA JA TUNTIJAOSTA ANNETUN ASETUKSEN SEKÄ PERUSOPETUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA

Johdanto

Pääministeri Juha Sipilän hallitus hyväksyi vuosien 2019–2022 julkisen talouden suunnitelman valtioneuvoston yleisistunnossa 13. huhtikuuta 2018. Päätöksen mukaisesti ensimmäisen vieraan kielen (A1-kielen) opetus päätettiin varhaistaa alkamaan viimeistään perusopetuksen ensimmäisen vuosiluokan keväällä. Esitettyjen muutosasetusten myötä A1-kielen opetusta esitetään lisättäväksi yhteensä 2 vuosiviikkotunnilla vuosiluokilla 1-2. Varhaisempi kieltenopetus koskee kaikkia ensimmäisen vuosiluokan oppilaita 1.1.2020 alkaen.

Perusopetuslain (628/1998) 14 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvosto päättää perusopetuslaissa tarkoitettun opetuksen yleisistä valtakunnallisista tavoitteista sekä perusopetukseen käytettävän ajan jakamisesta eri oppiaineiden ja aineryhmien opetukseen sekä oppilaanohjaukseen (tuntijako). Perusopetuslain 9 §:n ja 24 §:n mukaan perusopetuksen oppimäärä on laajuudeltaan yhdeksänvuotinen ja oppilaalle annettavan perusopetuksen päivittäisestä ja viikoittaisesta työmäärästä säädetään asetuksella.

Tähän esitykseen sisältyvät ehdotukset perusopetuksen valtakunnallisista tavoitteista ja tuntijaosta annetun valtioneuvoston asetuksen (jäljempänä tuntijakoasetus, 1435/2001) 6 §:n 1 momentin muuttamiseksi sekä ehdotus perusopetusasetuksen (852/1998) vuosittaista ja viikoittaista tuntimäärää koskevan 3 §:n 1 momentin muuttamiseksi. Asetusmuutokset esitetään tulevaksi voimaan 1.1.2020.

Opetushallitus valmistelee vuosien 2018-2019 aikana perusopetuksen opetussuunnitelman perusteisiin kuvaukset A1-kielen oppiaineen tehtävästä, tavoitteista ja tavoitteisiin liittyvistä keskeisistä sisältöalueista vuosiluokille 1 ja 2. Opetushallituksen opetussuunnitelman muutokset esitetään tulevaksi voimaan 1.5.2019 mennessä, jotta uudet opetuksen järjestäjien opetussuunnitelmat voidaan ottaa käyttöön A1-kielen opetuksen osalta 1.1.2020 lukien. Jotta aikataulu voi toteutua, muutokset perusopetuksen tuntijakoon sekä perusopetuksen viikoittaiseen tuntimäärään tulisi hyväksyä vuoden 2018 aikana.

1 Nykytila ja nykytilan arvio

1.1 Perusopetusta koskevat säädökset ja määräykset

Perustuslain 16 §:n mukaan jokaisella on oikeus maksuttomaan perusopetukseen. Oppivelvollisuudesta säädetään lailla. Oppivelvollisuuteen kuuluvasta perusopetuksen oppimäärästä, perusopetukseen käytettävän ajan jakamisesta eri oppiaineiden ja aineryhmien opetukseen sekä oppilaalle annettavan perusopetuksen päivittäisestä ja viikoittaisesta määrästä säädetään perusopetuslaissa ja perusopetusasetuksessa sekä valtioneuvoston asetuksessa perusopetuksen valtakunnallisista tavoitteista ja tuntijaosta.

Perusopetuslain 3 §:n mukaan perusopetuksessa noudatetaan valtakunnallisesti yhtenäisiä perusteita sen mukaan kuin perusopetuslaissa säädetään. Opetus järjestetään oppilaiden ikäkauden ja edellytysten mukaisesti ja siten, että se edistää oppilaiden tervettä kasvua ja kehitystä.

Perusopetuslain 14 §:n 1 momentin mukaan valtioneuvosto päättää perusopetuslaissa tarkoitetun opetuksen yleisistä valtakunnallisista tavoitteista sekä perusopetukseen käytettävän ajan jakamisesta eri oppiaineiden ja aineryhmien opetukseen sekä oppilaanohjaukseen (tuntijako). Valtioneuvoston asetus perusopetuslaissa tarkoitetun opetuksen valtakunnallisista tavoitteista ja perusopetuksen tuntijaosta on sitova määräys perusopetuksen sisällöstä, ja se määrittelee eri aineiden ja aineryhmien opetukseen käytettävän ajan sekä kullakin vuosiluokilla yhteensä järjestettävän opetuksen vähimmäismäärän vuosiviikkotunteina. Tämä määrä on kaikille yhteinen opetuksen vähimmäistuntimäärä, joka opetuksen järjestäjän tulee vähintään järjestää. Opetuksen järjestäjä voi päätöksellään päättää järjestää opetusta myös säädettyä enemmän.

Perusopetuslain 14 §:n 2 momentin mukaisesti Opetushallitus päättää perusopetuksen eri oppiaineiden ja aihekokonaisuuksien, oppilaanohjauksen ja muun perusopetuslaissa tarkoitetun opetuksen tavoitteista ja keskeisistä sisällöistä sekä kodin ja koulun yhteistyön ja oppilashuollon keskeisistä periaatteista sekä opetustoimeen kuuluvan oppilashuollon tavoitteista. Tavoitteet ja oppiainekohtaiset sisällöt sisältyvät Opetushallituksen laatimaan opetussuunnitelman perusteisiin. Valtakunnalliset opetussuunnitelman perusteet normittavat opetuksen sisällön ja tavoitteet oppiaineittain. Opetussuunnitelma on sitova määräys perusopetuksen sisällöstä, ja se määrittelee eri oppiaineiden opetukseen käytettävän ajan ja tarkentaa perusopetuslaissa 11 §:ssä säädettyjen oppiaineiden opetuksen laajuuden.

Opetuksen järjestäjän tulee perusopetuslain 15 §:n 1 momentin mukaan hyväksyä perusopetuslaissa tarkoitettua opetusta varten opetussuunnitelma. Opetussuunnitelma hyväksytään erikseen suomenkielistä, ruotsinkielistä ja saamenkielistä sekä tarvittaessa muulla kielellä annettavaa opetusta varten. Siinä voidaan myös koota oppiaineita oppiaineryhmiksi, joilla tarkoitetaan toisilleen läheisiä aineita, joiden ajankäyttöä, tavoitteita ja sisältöjä voidaan tarkoituksenmukaisesti yhdistää.

1.2 Perusopetuksen oppimäärä ja tuntijako

1.2.1 Perusopetuksen oppimäärä

Perusopetuslain 9 §:n mukaisesti perusopetuksen oppimäärä on laajuudeltaan yhdeksänvuotinen. Kyseessä on oppimäärä, joka kuuluu oppivelvollisuuden suorittamiseen. Oppivelvollisuuden suorittamiseen kuluva aika voi vaihdella oppilaasta riippuen. Perusopetuslain 25 §:n mukaisesti Suomessa vakinaisesti asuvat lapset ovat oppivelvollisia. Oppivelvollisuus alkaa sinä vuonna, jona lapsi täyttää seitsemän vuotta. Oppivelvollisuus päättyy, kun perusopetuksen oppimäärä on suoritettu tai kun oppivelvollisuuden alkamisesta on kulunut 10 vuotta. Useimmat suorittavat perusopetuksen oppimäärän yhdeksässä vuodessa.

Jos perusopetukselle säädettyjä tavoitteita ei lapsen vammaisuuden tai sairauden vuoksi ilmeisesti ole mahdollista saavuttaa yhdeksässä vuodessa, alkaa oppivelvollisuus vuotta aikaisemmin ja kestää 11 vuotta. Opetuksen laajuudesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Perusopetuslain 23 §:n mukaisesti lukuvuodessa on 190 työpäivää, jolloin opetusta järjestetään. Opetuksen viikoittaisesta määrästä säädetään perusopetusasetuksen 3 §:ssä. Perusopetusta annetaan oppilaalle ensimmäisellä ja toisella vuosiluokalla keskimäärin vähintään 19, kolmannella vuosiluokalla keskimäärin vähintään 22, neljännellä vuosiluokalla keskimäärin vähintään 24, viidennellä ja kuudennella vuosiluokalla keskimäärin vähintään 25, seitsemännellä ja kahdeksannella vuosiluokalla keskimäärin vähintään 29 ja yhdeksännellä vuosiluokalla keskimäärin vähintään 30 tuntia työviikossa.

Perusopetusasetuksen 4 §:n mukaisesti esiopetuksessa ja perusopetuksen kahdella ensimmäisellä vuosiluokalla oppilaan työpäivään saa kuulua enintään 5 oppituntia ja muina vuosina sekä lisäopetuksessa enintään 7 oppituntia. Jos opetuksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää, voi oppilaan työpäivä 7–9 vuosiluokilla olla väliaikaisesti edellä säädettyä pidempi.

Perusopetusasetuksen 3 §:n 4 momentin mukaisesti oppitunnin pituus tuntia kohti on vähintään 45 minuuttia. Myös muun pituiset jaksot ovat mahdollisia. Opetukseen käytettävä aika tulee jakaa ja rytmittää niin, että se jaetaan tarkoituksenmukaisiksi opetusjaksoiksi. Opetuksen sijoittaminen ja jaksottaminen tarkoituksenmukaisesti työpäivän aikana kuuluu opetuksenjärjestäjän päätettäväksi. Perusopetuslain 24 §:n mukaisesti opetuksen järjestäjän harkintavaltaa ohjaa kuitenkin se, että oppilaalle tulee jäädä riittävästi aikaa lepoon, virkistykseen ja harrastuksiin. Työmäärää tulee arvioida suhteessa oppilaan koulunkäyntiin, koulumatkoihin ja kotitehtäviin käytettävään aikaan, jotta koulupäivästä muodostuu oppilaan kasvua, oppimista ja kehitystä tukeva kokonaisuus.

1.2.2. Perusopetuksen tuntijako

Perusopetuksessa opetettavista oppiaineista säädetään perusopetuslain 11 §:ssä. Pykälän mukaan perusopetuksen oppimäärä sisältää kaikille yhteisinä aineina äidinkieltä ja kirjallisuutta, toista kotimaista kieltä, vieraita kieliä, ympäristöoppia, terveystietoa, uskontoa tai elämäntutkimustietoa, historiaa, yhteiskuntaoppia, matematiikkaa, fysiikkaa, kemiaa, biologiaa, maantietoa, liikuntaa, musiikkia, kuvataidetta, käsityötä ja kotitaloutta. Opetus voi perustua, sen mukaan kuin 14 §:n nojalla säädetään tai määrätään erilaajuisiin oppimääriin. Perusopetuksen järjestäjä voi perusopetuslain 7 tai 8 §:n nojalla määrätyn erityisen koulutustehtävän mukaisesti poiketa säädetystä perusopetuksen oppimäärästä. Tämä edellyttää, että erityisestä koulutustehtävästä on päätetty opetuksen järjestämisluvassa.

Oppilaalle voidaan antaa opetusta muissakin kuin perusopetuslain 11 §:n 1 momentissa mainituissa perusopetukseen soveltuvissa aineissa sen mukaan kuin opetussuunnitelmassa määrätään. Näiden aineiden opiskelu voi olla oppilaalle osittain tai kokonaan vapaaehtoista tai valinnaista.

Valtioneuvoston tuntijakoasetuksella säädetään kunkin oppiaineen tai aineryhmän jokaisella vuosiluokilla yhteensä järjestettävän opetuksen vähimmäismäärästä, vuosiviikkotunteina. Perusopetuksen aikana annettavan opetuksen vähimmäistuntimäärä on yhteensä vähintään 222 vuosiviikkotuntia. Yksi vuosiviikkotunti on 38 tuntia. Vuosiluokilla 1-2 vähimmäistuntimäärä on yhteensä 38 vuosiviikkotuntia.

Tämä määrä on kaikille yhteinen opetuksen vähimmäistuntimäärä, mikä opetuksen järjestäjän tulee vähintään järjestää. Koska asetus määrittelee vain yhteisten oppiaineiden ja valinnaisaineiden vähimmäistuntimäärän, voi eri aineiden tuntimäärä vaihdella johtuen opetuksen järjestäjien päätöksestä. Kunta tai muu opetuksen järjestäjä voi päättää järjestää perusopetusta säädettyä vähimmäismäärää enemmän. Voimassa olevan tuntijaon mukaisesti oppivelvolliset opiskelevat perusopetuksen aikana A1-kieltä vähintään 16 vuosiviikkotuntia. A1-kielen opetus ei voimassa olevan sääntelyn mukaisesti sisälly ensimmäisellä ja toisella vuosiluokalla annettavaan pakolliseen vuosiviikkotuntimäärään.

1.3 Kieltenopetusta koskevat erityissäännökset ja tuntijaosta poikkeaminen

Tietyissä erikseen säädetyissä tai määrättyissä tilanteissa opetuksen järjestäjä voi poiketa perusopetuslain 11 §:ssä säädetystä opetuksen sisällöstä sekä 14 §:ssä säädetystä perusopetukseen käytettävän ajan jakamisesta eri oppiaineiden ja aineryhmien opetukseen sekä oppilaanohjaukseen.

Kieltenopetusta koskevat erityissäännökset

Tuntijakoasetuksen 8 §:n 1 momentin nojalla A-kielen opetukseen käytettävästä tuntimäärästä voidaan poiketa siitä mitä tuntijakoasetuksen 6 §:ssä säädetään oppivelvollisille annettavasta oppiainekohtaisista vuosiviikkotuntimääristä. Jos opetus annetaan osittain tai kokonaan muulla kuin koulun opetuskielellä, voidaan äidinkielen ja kirjallisuuden sekä A-kielen opettamiseen käytettävä tuntimäärä jakaa 6 §:stä poiketen koulun opetuskielen mukaan määräytyvän äidinkielen ja kirjallisuuden sekä opetuksessa käytettävän kielen opettamiseen opetuksen järjestäjän päättämällä tavalla.

Tuntimäärä tulee määrittää siten, että koulun opetuskielen mukaan määräytyvän äidinkielen ja kirjallisuuden opetuksessa voidaan perusopetuksen aikana saavuttaa äidinkielelle ja kirjallisuudelle asetetut tavoitteet. Koulun opetuskielen mukaan määräytyvän äidinkielen ja kirjallisuuden tuntimäärän tulee olla kuitenkin vähintään puolet äidinkielen ja kirjallisuuden sekä A-kielen 6 §:n mukaisesta tunti- ja kurssimäärästä perusopetuksen aikana.

Jos saamenkieliselle, romanikieliselle tai vieraskieliselle oppilaalle opetetaan tuntijakoasetuksen perusopetuslain 12 §:n mukaan äidinkielenä oppilaan omaa äidinkieltä, voidaan oppilaan äidinkielen ja kirjallisuuden sekä muiden kielten opettamiseen käytettävä tuntimäärä jakaa tuntijakoasetuksen 6 §:stä poiketen, kielten opettamiseen opetuksen järjestäjän päättämällä tavalla tuntijakoasetuksen 8 §:n 3 momentin nojalla.

Koulun opetuskielen mukaan määräytyvän äidinkielen ja kirjallisuuden sijasta maahanmuuttajille voidaan opettaa joko kokonaan tai osittain suomen tai ruotsin kieltä erityisen maahanmuuttajille tarkoitetun oppimäärän mukaisesti.

Koulussa, jossa on saamelaisten kotiseutualueella asuvia oppilaita, tulee valinnaisena aineena olla saamen kieli. Koulussa, jossa saamenkielisille, romanikielisille ja vieraskielisille oppilaille opetetaan äidinkielenä oppilaan omaa äidinkieltä, tulee valinnaisena aineena olla ruotsin kieli tai suomen kieli.

Viittomakielen opetus järjestetään äidinkieleen ja kirjallisuuteen sekä muihin kieliin varatuilla tunneilla.

Esitettävä muutos tuntijakoon A1-kielen vuosiviikkotuntien määrän lisäämisen osalta ei aiheuta muutosta yllä esitettyyn.

Erityisen koulutustehtävän saaneiden opetuksen järjestäjien tuntijako

Perusopetuksen järjestäminen on säädetty ensisijaisesti kuntien lakisääteiseksi tehtäväksi. Valtioneuvosto voi myöntää rekisteröidylle yhteisölle tai säätiölle luvan perusopetuslaissa tarkoitetun opetuksen järjestämiseen. Mikäli opetuksen järjestäjällä on perusopetuslain 7 §:n 3 momentin mukainen erityisen koulutustehtävän lupa, voi opetuksen järjestäjä

tuntijakoasetuksen 10 §:n nojalla poiketa tuntijakoasetuksen 6 §:n mukaisesta tuntijaosta sen mukaan kuin opetuksen järjestämisluvassa määrätään.

Esitettävä muutos tuntijakoon A1-kielen vuosiviikkotuntien määrän lisäämisen osalta ei aiheuta muutosta yllä esitettyyn.

Tuntijaosta poikkeaminen oppilaan tarvitessa oppimisen ja koulunkäynnin tukea

Tuntijakosäännöksestä voidaan poiketa myös yksittäisen oppilaan kohdalla. Mikäli oppilaalla on perusopetuslain 17 §:n mukainen hallintopäätös erityisen tuen tarpeesta, voidaan oppilaan opetuksessa poiketa 11 §:ssä säädetyistä oppiaineiden oppimäärän opiskelusta sen mukaan kuin 14 §:n nojalla säädetään tai määrätään. Oppimäärän yksilöllistäminen on ensisijainen vaihtoehto ennen oppilaan vapauttamista oppimäärän suorittamisesta. Mikäli oppilas vapautetaan tietyn oppiaineen opiskelusta, päätetään asiasta erityisen tuen päätöksessä.

Oppilas voidaan vapauttaa säädetyin oppimäärän suorittamisesta tai opiskelu voidaan järjestää osittain toisin perusopetuslain 18 §:n nojalla, jos oppilaalla katsotaan joltakin osin ennestään olevan perusopetuksen oppimäärää vastaavat tiedot ja taidot tai perusopetuksen oppimäärän suorittaminen olisi oppilaalle olosuhteet ja aikaisemmat opinnot huomioon ottaen joltakin osin kohtuutonta tai se on perusteltua oppilaan terveydentilaan liittyvistä syistä.

Tuntijakoasetuksen 9 §:n 2 momentin mukaisesti perusopetuslain 25 §:n 2 momentissa tarkoitettujen pidennetyin oppivelvollisuuden piirissä olevien oppilaiden opetus voidaan tarvittaessa järjestää siten, ettei yhteisenä aineena opeteta toista kotimaista kieltä eikä vierasta kieltä. Pidennetyin oppivelvollisuuden piirissä olevien oppilaiden opetuksessa oppiaineita voidaan yhdistää oppiainekokonaisuuksiksi ja jakaa osa-alueisiin siten kuin opetussuunnitelmassa määrätään.

Vuosiluokkiin sitomaton opiskelu on yksilöllisen opinnoissa etenemisen mahdollistava järjestely. Vuosiluokkiin sitomatonta järjestelyä voidaan käyttää koko koulun, tiettyjen vuosiluokkien tai yksittäisten oppilaiden opiskelun järjestämisessä. Perusopetusasetuksen 11 §:n 3 momentin mukaisesti opetussuunnitelmassa voidaan määrätä, että eri oppiaineiden opinnoissa voidaan edetä vuosiluokkiin jaetun oppimäärän sijasta oppilaan oman opinto-ohjelman mukaisesti.

Vuosiluokkiin sitomattomassa opetuksessa voidaan eri aineissa hajauttaa tai keskittää tietyille vuosiluokille, kunhan tuntijaon mukainen vähimmäistuntimäärä täyttyy säädetyissä tuntijaossa pystyviivoin merkityissä nivelkohdissa, kuten 9. vuosiluokan päättyessä. Perusopetusasetuksen mukaisen keskimääräisen vuosittainen ja viikoittainen vähimmäistuntimäärä tulee täyttyä kullakin vuosiluokalla.

Esitettävä muutos tuntijakoon A1-kielen vuosiviikkotuntien määrän lisäämisen osalta ei aiheuta muutosta yllä esitettyyn.

1.4 A1-kielen opetuksen nykytila

A1-kielen opiskelu alkaa nykyisin pääasiassa perusopetuksen 3. vuosiluokalta. Vuonna 1994 tuli mahdolliseksi opettaa A ja B -kieliä myös aiemmilla vuosiluokilla, jos paikallisessa opetussuunnitelmassa niin määrättiin.

Osa kunnista on jo hyödyntänyt kielenopetuksen varhentamisen mahdollisuutta. Opetushallinnon tilastopalvelu Vipusen mukaan vuosina 2000-2015 varhennettuun opetukseen kielenopetukseen osallistuminen 1.-2. vuosiluokilla on vaihdellut 7,4–11,8 % välillä. Vuonna 2016 kiinnostus varhennetun A1-kielten opetuksen tarjontaan (A1. 1–2. luokalle) nousi merkittävästi, tarjontaa oli 118 kunnassa ja osallistumisaste 23,4 %. Vuonna 2016 varhennettua A1-kieltenopetusta on saanut 1-2 luokilla yhteensä 28 795 oppilasta.

Vuonna 2017 alkaneen kielenopetuksen varhentamista koskevan hallituksen kärkihankkeen kautta on tullut noin 25 000 oppilasta lisää varhennetun kielenopetuksen piiriin, noin puolet ensimmäiseltä vuosiluokalta ja puolet toiselta vuosiluokalta alkaen. Kärkihankkeen kautta varhennettu kielenopetus on sisältänyt monipuolisia kielenopetuksen pedagogiikan uudistamiseen pyrkiviä kokeiluja. Kaikissa hankkeissa ei kuitenkaan ole tarjottu varsinaista varhennettua A1 -kielen opetusta. Uuden perusopetuksen opetussuunnitelman käyttöönoton ohella hallitusohjelman kirjauksilla ja kärkihankkeen valmistelulla on ollut vaikutusta kielenopiskelun varhentamisen yleistymiseen, samoin kielenopiskelun varhentamista tukevalla eurooppalaisella trendillä.

Opetus- ja kulttuuriministeriö sekä Opetushallitus toteuttivat kielenopetuksen varhentamisen kärkihankkeen yhteydessä vuonna 2017 vanhemmille suunnatun kyselyn näkemyksistä kielenopetuksen kehittämiseksi. Kyselyyn saatujen vastausten mukaan vanhemmat eivät ole pääsääntöisesti tyytyväisiä tarjottuun kielivalikoimaan ja kaipaisivat lapsilleen lisää mahdollisuuksia opiskella kieliä varhennetusti.

2 Asetusmuutokset ja niiden yksityiskohtaiset perustelut

Esityksessä ehdotetaan lisättäväksi A1-kielen vuosiviikkotuntimäärää kaikille yhteisen opetuksen osalta 2 vuosiviikkotuntia. A1-kielen opetus esitetään aloitettavaksi porrastetusti siten, että perusopetuksen 1. vuosiluokan opetus alkaisi kevätlukukaudella 2020 ja laajenisi seuraavalle vuosiluokalle lukuvuonna 2020-2021.

Asetukseen voimaantulosäännöksen yhteydessä esitetään siirtymäsäännöstä, jolla pyritään takaamaan asetuksen voimaan tullessa kevätlukukaudella 2020 1. vuosiluokilla olevien ja

lukuvuonna 2020-2021 2. vuosiluokilla olevien oppilaiden A1-kielen opetuksen vähimmäisviikkotuntimäärän toteutuminen siirtymäkautena.

2.1 Ehdotus perusopetuksen tavoitteita ja tuntijakoa koskevan valtioneuvoston asetuksen muuttamiseksi

1 luku

6 § Oppivelvollisille annettavan opetuksen tuntijako

Voimassa oleva valtakunnallinen tuntijako säätää opetusajan jakamisesta eri oppiaineiden ja aiheryhmien opetukseen sekä oppilaanohjaukseen. Eri oppiaineiden kokonaistuntimäärät jaetaan osiin *nivelkohdissa*, joita tuntijakotaulukossa osoittavat pystyviivat. Kuhunkin kahden pystyviivan erottamaan osaan eli niin sanottuun *nivelväliin* on merkitty opetuksen vähimmäistuntimäärä vuosiviikkotunteina. Tuntijako määrittää kullekin oppiaineelle aikaresurssin ja sen kohdentumisen tietyille vuosiluokille.

A1-kielen vuosiviikkotuntimäärää oppivelvollisten perusopetuksessa ehdotetaan lisättäväksi nykyisestä 16 vuosiviikkotunnista 18 vuosiviikkotuntiin. A1-kielen opetuksen osalta muodostuu vuosiluokille 1-2 nivelvaihe, joka merkitään pystyviivalla, johon 2 vuosiviikkotuntia kohdennetaan. Opetuksen järjestäjälle jää harkintavalta päättää vuosiviikkotuntien kohdentamisesta vuosiluokille 1-2. Opetus tulee kuitenkin aloittaa viimeistään 1. vuosiluokan kevätlukukaudella vähintään 0.5 vuosiviikkotunnilla.

Opetussuunnitelman perusteissa määritetään tarkemmin oppiainekohtaiset tavoitteet ja keskeiset sisällöt sekä näihin perustuen arviointikriteerit.

Opetushallitus laatii opetussuunnitelman perusteisiin kuvauksen oppilaan hyvästä osaamisesta 1. ja 2. vuosiluokan A1-kielen osalta. Tarkoituksena on rakentaa oppilaalle ehyt kielten oppimispolku koko perusopetuksen ajan.

Vuosiviikkotuntimäärän lisääminen tarkoittaa oppivelvollisuuteen kuuluvan oppimäärän lisäämistä. Esitetty muutos laajentaa oppivelvollisuuteen kuuluvaa vuosiviikkotuntimäärää 2 vuosiviikkotunnilla, kokonaisvuosiviikkotuntimäärä oppivelvollisten perusopetuksessa on tällöin 224 vuosiviikkotuntia. A1-kielen opetusta oppivelvollisten perusopetuksessa esitetään annettavaksi muutoksen myötä yhteensä vähintään 18 vuosiviikkotuntia.

Muutosasetus tulee voimaan kesken lukuvuoden, tammikuussa 2020. Voimaantulosäännöksen yhteydessä olevalla siirtymäsäännöksellä pyritään turvaamaan, että muutosasetuksen voimaan tullessa 1.vuosiluokalla olevat oppilaat saisivat kevätlukukaudella 2020 sekä 2. vuosiluokalla lukuvuonna 2020-2021 ollessaan yhteensä vähintään 6 §:n mukaisen vähimmäistuntimäärän. Opetuksen järjestäjällä jää esitetyn 6 §:n puitteissa harkintavalta päättää vuosiviikkotuntien kohdentamisesta vuosiluokille 1-2 siirtymäsäännöksen soveltamisen päätyttyä, kuitenkin siten, että A1-kielen opetus alkaa aina viimeistään 1.

vuosiluokan kevätlukukaudella vähintään 0.5 vuosiviikkotunnilla. Siirtymäsäännöstä sovelletaan kevätlukukautena 2020 ja lukuvuonna 2020-2021 välisenä aikana.

Voimaantulosäännöksen yhteydessä esitetään, että Opetushallituksen tulee hyväksyä opetussuunnitelman perusteet niin, että asetuksen mukaiset opetussuunnitelmat 1-2 vuosiluokkien osalta voidaan ottaa käyttöön viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020.

Opetus- ja kulttuuriministeriö edellyttää, että opetussuunnitelman perustetyössä huomioidaan, että A1-kielen varhentaminen on tarkoitettu kaikille oppilaille. Oppilaiden vapauttamista 1-2 vuosiluokilla A1-kielen opiskelusta ei lähtökohtaisesti voida pitää suositeltavana, vaan opetusta tulee pyrkiä järjestämään oppilaiden lähtökohdat huomioon ottaen. Tämä tarkoittaa yleensä varhaisopetukseen soveltuvien tavoitteiden asettamista, pedagogisia ratkaisujen käyttöä sekä tarvittavia ohjaus- ja tukitoimia.

2.2 Ehdotus perusopetusasetuksen muuttamiseksi

1 Luku

3 § Opetuksen vuosittainen ja viikoittainen määrä

Voimassa olevan perusopetusasetuksen 3 §:ssä säädetään opetuksen vuosittaisesta ja viikoittaisesta määrästä. Perusopetusta annetaan oppilaalle ensimmäisellä ja toisella vuosiluokalla keskimäärin vähintään 19, kolmannella vuosiluokalla keskimäärin vähintään 22, neljännellä vuosiluokalla keskimäärin vähintään 24, viidennellä ja kuudennella vuosiluokalla keskimäärin vähintään 25, seitsemännellä ja kahdeksannella vuosiluokalla keskimäärin vähintään 29 ja yhdeksännellä vuosiluokalla keskimäärin vähintään 30 tuntia työviikossa.

Varhennettaessa A1-kielen opetuksen varhentaminen tarkoittaa 2 vuosiviikkotunnin lisäämistä tuntijakoon. Tämä tarkoittaa yhteensä 76 oppitunnin lisäystä 1-2. vuosiluokille. Voimassa olevan perusopetuksen tuntijaon mukaan 1-2. vuosiluokilla perusopetusta tulee antaa vähintään 38 vuosiviikkotuntia. Esitetyn muutoksen myötä 1-2. vuosiluokilla perusopetusta annettaisiin yhteensä 40 vuosiviikkotuntia, joka tarkoittaa yhteensä 1 520 oppituntia.

Esityksen mukainen vuosiviikkotuntimäärän lisääminen, lisää myös yllä mainitulla tavalla viikottaista tuntimäärää. Tämä aiheuttaa muutostarpeen korottaa myös opetuksen viikottaista määrää 1-2. vuosiluokkien osalta, jotta säädetty vuosiviikkotuntimäärä voidaan saavuttaa lukuvuosien aikana. Vuosiviikkotuntien lisääminen edellyttää perusopetusasetuksen 3 §:n 1 momentin muuttamista siten, että muutoksen myötä perusopetusta annetaan oppilaalle ensimmäisellä ja toisella vuosiluokalla keskimäärin vähintään 20 tuntia viikossa, voimassa olevan 19 tunnin sijaan.

3 Esityksen vaikutukset

3.1 Taloudelliset vaikutukset

A1-kielen opetuksen varhentaminen on opetuksen järjestäjille laajeneva tehtävä. Laki kuntien peruspalveluiden valtionosuudesta (1704/2009) 55 §:n 2 momentti säättää, että uusissa ja laajentuissa valtionosuustehtävissä valtionosuus on 100 prosenttia mainittujen tehtävien laskennallisista kustannuksista. Lisäkustannukset esitetään korvattavaksi osana kuntien peruspalveluiden valtionosuudesta annetun lain 5 §:n mukaista kuntien peruspalveluiden valtionosuutta.

Asetusmuutokset esitetään tulevaksi voimaan 1. tammikuuta 2020 alkaen siten, että A1-kielen varhentaminen alkaisi 1. vuosiluokan kevätlukukautena 0,5 vuosiviikkotunnin lisäämisellä, ja 2. vuosiluokalla 1,5 vuosiviikkotunnilla lukuvuonna 2020-2021. A1-kielen varhentamiseen osoitettava valtionosuuden rahoitus seuraa yllä esitettyä periaatetta. Siirtymäsäännöksen soveltamisen jälkeen opetuksen järjestäjällä on esitetyn tuntijakoasetuksen 6 §:n puitteissa harkintavalta kohdentaa vuosiviikkotunnit vuosiluokille 1-2 opetuksen järjestämiseksi tarkoituksenmukaisella tavalla.

Valtiontalouden kehyksissä A1-kielen opetuksen varhentamiseen esitetään 7 500 000 euroa vuonna 2020, ja 12 000 000 euroa vuodesta 2021 alkaen momentille 28.90.30. Hallituksen kehyspäätöksen puitteissa A1-kielen opetusta lisätään 2 vuosiviikkotunnilla, kun opetusta antaa luokanopettaja. Opetustoimen henkilöstön kelpoisuudesta annetun asetuksen (986/1998) 4 §:n mukaisesti 1-2. vuosiluokilla kieltenopetusta on kelpoinen antamaan luokanopettaja sekä asetuksen 5 ja 6 §:n mukaisesti myös aineenopettaja.

Työvoimakustannusten lisäksi kustannuksia voi tulla myös muun muassa opettajakoulutus-, tila, materiaali- tai kuljetuskustannuksista, joita ei laskelmassa ole huomioitu. Kustannusten laskennassa lähteenä on käytetty Tilastokeskuksen kuntasektorin palkkoja 2016, ja ikäluokan kooksi on arvioitu 60 000 lasta, joka on edelleen jaettu 20 oppilaan ryhmiin.

3.2 Muut vaikutukset

Opetus- ja kulttuuriministeriön helmikuussa 2017 asettama *Monikielisyys vahvuudeksi - Suomen kielivarannon tilasta ja tasosta* -selvityshanke on selvitys Suomen nykyisen kielivarannon tilasta ja tasosta sekä kehittämistarpeista ja katsaus kansainväliseen kielikoulutuspolitiikkaan. Selvityksen keskeisenä havaintona on koulutusjärjestelmän tuottaman kielivarannon yksipuolistuminen pitkän ajanjakson kuluessa. Kiinnostus opiskella valinnaisia kieliä on vähentynyt viimeisen 20 vuoden aikana.

Selvityksessä todetaan kieltenopiskelussa selkeitä alueellisia ja maantieteellisiä painotuksia. Vapaaehtoisia ja valinnaisia kieliä opiskellaan eniten Etelä- ja Länsi-Suomessa ja vähiten Itä-Suomessa. Suurissa kaupungeissa, joissa opetuksen järjestäjillä on laaja kielten tarjonta, kieliä

myös opiskellaan paljon. Tutkimusten mukaan koulujen sijainti ja kielitarjonta sekä perheiden sosioekonominen asema vaikuttavat oppilaiden kielivalintoihin. Noin 80 prosenttia oppilaista opiskelee peruskoulun aikana vain toista kotimaista ja yhtä vierasta kieltä, joka yleensä on noin 90 prosentissa tapauksissa englanti. Oppilaiden kielipolut usein katkeavat eri syistä lukioon siirryttäessä. Lisäksi vapaaehtoiset kielivalinnat ovat vähentyneet merkittävästi. Vuonna 2003 lukiokoulutuksen oppimäärän suorittaneista 63 prosenttia oli opiskellut vähintään kolmea vierasta kieltä, kun vuonna 2015 vastaava luku oli enää 51 prosenttia. Yhä useampi suorittaa kieliopinnot ainoastaan alkeisopinnot ja yhä harvemmat lukiolaiset suorittavat kielten kokeita ylioppilastutkinnossa. Työelämän muutokset kuitenkin edellyttävät vierailta kielillä viestinnän roolin korostumista. Elinkeinoelämän selvitysten mukaisesti kielitaito on yritysten toimintaedellytys ja kielitaitoa pidetään osana ammatillista perusosaamista. Kielivalintojen yksipuolistumisella ja alueellisella eriytymisellä on laajoja vaikutuksia koulutusjärjestelmään ja työelämään. Keskeisenä toimenpiteenä kielivaroituksen vahvistamiseksi selvityksessä esitetään kielten opiskelun aloittamisen varhentamista peruskoulun ensimmäiselle luokalle. Ehdotus mahdollistaisi oppilaiden tasa-arvoiset mahdollisuudet saada varhaista kieltenopetusta asuinalueesta ja sosioekonomisesta taustasta riippumatta.

Varhentamisen myötä kaikki 1-2. vuosiluokkien oppilaat aloittaisivat A1-kielen opiskelun viimeistään 1. vuosiluokan keväällä. Varhentamisella voidaan vähentää merkittävästi alueellista ja sosioekonomisesta taustasta johtuvaa kielitarjonnan ja kielten opiskelun epätasa-arvoistumiskehitystä tarjoamalla mahdollisuudet varhaiseen kielenopetukseen kaikille oppilaille tasapuolisesti. Kieltenopetuksen varhentamisella vahvistetaan kieltenopetuksen pedagogista kehittämistä alkuopetukseen sovelletun kieltenopetuksen vakiinnuttamiseksi ja yhdenvertaisen pedagogisen perustan luomiseksi. Varhentamisen myönteiset, sekä kielivaroitusta että kielipedagogista kehittämistä koskevat vaikutukset tulevat näkyville pitkällä aikavälillä koko osaamisen ketjussa.

Opetus- ja kulttuuriministeriön helmikuussa 2017 asettamaan *Monikielisyys vahvuudeksi - Suomen kielivaroituksen tilasta ja tasosta* -selvityshankkeen selvitystä koskien saapui 141 lausuntoa. Lähes 70 % lausunnonantajista puolsi varhentamiseen liittyvää esitystä. Suomen Kuntaliitto ja suurimmat kunnat pääsääntöisesti puolsivat ehdotusta, pienemmillä kunnilla oli myös vastustavia näkemyksiä, joiden perusteluna oli huoli ehdotetun järjestelyn kunnille aiheuttamista lisäkustannuksista. Pienemmissäkin kunnissa nähtiin ehdotuksen tukevan lapsen oppimista. Opetushallitus katsoi, että varhentaminen mahdollistaisi lasten kielellisen herkkyyksikauden hyödyntämisen sekä edistäisi koulutuksellisen tasa-arvon toteutumista. Varhennetun A-kielen opiskeluun tulee varata riittävästi tunteja joka vuodelle, jotta kielitaito kehittyy ja laajenee samalla, kun oppilas etenee opinnoissaan. Tämä edellyttää vähimmäistuntimäärän lisäämistä. Lausunnoissa todetaan kieltenopetuksen varhentamisella olevan monia hyötyjä paitsi kohdekielen oppimiselle, myös laajemmin myönteisten asenteiden kehittymiselle kielten opiskelua kohtaan. Varhentamista pidetään tärkeänä alueellisen tasa-arvon edistämisen toimenpiteenä. Useissa lausunnoissa korostetaan tarve toteuttaa varhentaminen alkuopetukseen sovelletun, toiminnallisen ja kaksikielisen opetuksen pedagogiikkaa hyödyntävän pedagogiikan kautta. Toiminnallinen, alkuopetukseen sovellettu kielenoppiminen tukisi oppimisessa tukea tarvitsevien kielenoppimista.

A1 -kielen opetuksen varhentaminen parantaa oppilaiden mahdollisuuksia valita myös valinnaisia kieliä, kun A2 -kielivalintoja tehdessä oppilailla on jo vakiintuneet kielenopiskelutaidot. Pitkällä tähtäimellä tämä laajentaa Suomen kielivarantoa. Esityksellä ei ole suoria vaikutuksia A1 -kielen tarjontaan tai kielivalikoimaan kunnissa.

Varhentaminen tuottaa oppijoille vahvemman kielitaidon kohdekielessä, koska opetuksen määrä lisääntyy kahdella vuosiviikkotunnilla. Tutkimusten mukaan kielenopiskelun kestolla ja opetuksen pitkäjänteisyydellä on merkitystä oppimistuloksien saavuttamisessa. Varhain aloitettu vieraankielen opiskelu mahdollistaa sen, että tiettyyn ikään mennessä yksilö opiskelee määrällisesti enemmän kuin myöhemmin aloittava.

Lapsi hyötyy altistumisesta kielille jo varhaisessa iässä. Kielellinen kehitys ja kielellisen herkkyyden lukkiutumisikä ovat yksilöllisiä, osin geneettinen ja voimakkaasti ympäristön määräämä. 10 ikävuoteen mennessä äännekartta yleensä lukkiutuu ja uusien äänteiden oppiminen alkaa olla vaikeaa. Viimeaikainen aivotutkimus tukee varhaisen altistumisen merkitystä vieraan kielen oppimiselle erityisesti ääntämisen ja syntaksin oppimisen osalta. Varhainen kielenopiskelun aloitus tukee suomen kielestä erityisen paljon tonaalisesti poikkeavien kielten opiskelua. Tehokkaimmaksi varhaisen oppimisen muodoksi on todettu toiminnallinen oppiminen, toisin sanoen leikki, laulu ja arkiaskareissa oppiminen, niin sanotut kielikylypedagogiikkaan pohjaavat menetelmät.

Varhaisen kielenopetuksen ydintekijöitä ovat laadukkaat, erityisesti kielikylyopetuksen menetelmiä hyödyntävät menetelmät ja materiaalit sekä opetukseen liittyvät affektiiviset tekijät. Tutkimustulokset puoltavat selkeästi toiminnallisen, kielikyly- ja kaksikielisen opetuksen menetelmiin pohjaavan varhaisen kielenopetuksen kehittämistä hyvien oppimistulosten varmistamiseksi. Toiminnallinen, alkuopetukseen sovellettu, vaihtelevia työtapoja hyödyntävä kielenoppiminen tukee oppimisessa tukea tarvitsevien kielenoppimista ja ehkäisee tätä kautta oppimisvaikeuksien syntymistä. Toiminnallisuutta, oppilaiden arkipäiväisen elinpiirin ja omien kiinnostuksen kohteiden hyödyntämistä edellytetään myös Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa.

Juha Sipilän hallituksen perusopetuksen uudistamista koskevan kärkihankkeen kautta toteutetuissa kielenopetuksen varhentamista koskevissa hankkeissa on korostunut toiminnallisen opetuksen merkitys ja puhuttu kieli. Kirjoitettua kieltä ja oppikirjoja ei ole 1-luokkalaisten opetusta koskevissa hankkeissa juurikaan käytetty, koska kirjoitus- ja lukutaidon harjoittelu omalla äidinkielellä on 1. vuosiluokan oppilailla vasta kesken. Kärkihankkeen erääksi suurimmaksi vaikutukseksi koulun toimintakulttuurin kehittämisessä nousee yleisen kehittämisen ja paikallisen yhteistyön merkitys kielenopetukselle. Hankkeen toteuttajat ovat kehittäneet yhteisopettajuutta, yhteistyötä vanhempien kanssa, yhteistyötä koulun ulkopuolisten yhteistyökumppanien kanssa sekä suunnitelleet ja toteuttaneet opetusmateriaaleja. Valtaosalla opettajista oli erittäin myönteinen tai myönteinen käsitys varhennetusta kielenopetuksesta tähänastisten kokemustensa perusteella. Epävarmuutta aiheutti kysymys opettajien oman koulutuksen riittävydestä varhennettuun kielenopetukseen. Huoltajat ja oppilaat ovat pitäneet varhentamista myönteisenä.

3.3. Kielen opetuksen varhentamisen vaikutusten seuranta ja arviointi

Kärkihankkeen kautta on syntynyt uutta osaamista kieltenopetuksen varhentamiseen liittyen kouluihin, opetus -ja paikallishallintoon sekä yliopistoihin. Opetushallitus hyödyntää kieltenopetuksen varhentamista koskevassa opetussuunnitelmatyössä kärkihankkeen arvioinnissa ja seurannassa hankittua tutkimus- ja seurantatietoa sekä hankkeita koskevassa sidosryhmäyhteistyössä saatua palautetta.

Opetushallitus suorittaa kärkihankkeen osalta sukupuolivaikutusten arvioinnin. Arvioinnin tuloksia hyödynnetään A1-kielen opetuksen varhentamista koskevassa opetussuunnitelmatyössä. Tutkimusten mukaan toiminnallinen opetus parantaa erityisesti poikien opiskelutaitoja ja -motivaatiota. Toiminnallisella, varhennetulla kieltenopetuksella voidaan tukea kieltenoppimismotivaation syntymistä, vahvistaa oppimaan oppimisen taitoja ja vähentää syrjäytymis- ja alisuoriutumisriskiä erityisesti pojilla ja oppimisen tukea tarvitsevilla oppilailla. Varhentaminen antaa mahdollisuuden tukea sukupuolten välistä tasa-arvoa.

Euroopan unionissa kieltenopetuksen varhentaminen on asetettu tavoitteeksi jo vuonna 2002 pidetyssä Barcelonan huippukokouksessa. Euroopan komission (2011) mukaan varhentamisella tuetaan lasten kiinnostusta ja myönteisiä asenteita monikielisyyttä ja monikulttuurisuutta kohtaan sekä vahvistetaan tunnetaitoja ja keskittymiskykyä. Varhentamisen merkitys kieltenopetuksen motivoijana on suuri silloin, kun opetus toteutetaan lapsen ikätasoon soveltuvalla tavalla. Euroopan komission 22.5.2018 antamassa ehdotuksessa neuvoston suositukseksi kokonaisvaltaisesta tulokulmasta kieltenopetukseen ja kielten oppimiseen (KOM(2018)272) suositetaan mm. kielten opetuksen aloittamista mahdollisimman varhain.

Varhentamisella tuodaan Suomen kieltenopetuksen aloittamisikää kohti eurooppalaista käytäntöä. Kielten opetus alkaa Suomessa myöhään muihin Euroopan maihin verrattuna. Useimmissa Euroopan maissa vieraiden kielten opetus alkaa 6-7 vuoden iässä, kun Suomessa keskimääräinen aloitusikä on 9. Aloitusikä on opetuksen järjestäjän päätettävissä ainoastaan Suomessa, Ruotsissa ja Virossa. EU-yhteistyön piirissä kieltenopetuksen aloitusiän varhentaminen on ollut tavoitteena jo pitkään ja käsitys varhentamisen hyödyistä on selkeä.

Opetus- ja kulttuuriministeriö on keväällä 2018 käynnistänyt selvitystyön koskien kieltenopetukseen liittyvää oppimisen tukea. Varhentamisen tavoitteena on, että kaikki oppivelvollisuusikäiset 1-2 vuosiluokkien oppilaat osallistuisivat A1-kielen opetukseen. Tavoite edellyttää kielenopetuksen käytäntöjen, pedagogiikan ja oppimisen tuen uudelleen tarkastelua. Selvityksen tavoitteena on saada tietoa lakisääteisistä oppimisen tukimuodoista sekä muista sellaisista käytännöistä ja toimista koulutuksen järjestäjätasolla, joilla kielikoulutuksen yhteydessä edistetään perusopetuksen opetussuunnitelmassa kieltenopetukselle asetettuja tavoitteita. Tavoitteena on saada tietoa myös opettajien näkemyksistä koskien kieltenopetuksen kehittämistarpeita oppimisen tuen ja oppimisvaikeuksien näkökulmasta. Tuloksia on tarkoitus käyttää muun muassa opetussuunnitelmatyön tukena.

Kärkihankkeessa toteutetut varhentamista koskevat ratkaisut Suomessa antavat mahdollisuuden toteuttaa pitkäjänteistä seurantatutkimusta varhentamisen vaikutuksista kielenoppimiseen ja kielellisten oppimisvalmiuksien kehittämiseen.

Kielten opiskelun varhentaminen edellyttää myös ehjien kielipolkujen kehittämistä perusopetuksesta toiselle asteelle. Selvitystyön yhteydessä opetus- ja kulttuuriministeriö kehittää kielenopetuksen tilastointia sekä selkiyttää yhteistyössä Opetushallituksen kanssa kielenopetukseen liittyvää käsitteistöä. Valmistelun kuluessa opetus- ja kulttuuriministeriö ja Opetushallitus arvioivat opettajien täydennyskoulutus sekä opettajakoulutuksen kehittämistarpeen.

4 Asian valmistelu

Opetus- ja kulttuuriministeriö on valmistellut muutosasetukset virkatyönä kevätkaudella 2018. Valmistelun aikana ministeriö kuuli Opetushallitusta, Opetusalan Ammattijärjestö OAJ:ta, Erilaisten oppijoiden liittoa, Suomen erityiskasvatuksen liitto (SEL ry) sekä Suomen Kuntaliittoa. Lisäksi muutosasetuksia käsiteltiin opetus- ja kulttuuriministeriön kielikoulutuksen kehittämisen ohjausryhmässä.

Muutosasetukset ja asetusmuistio annettiin lausunnoille 25.6.2018. Lausuntoja pyydettiin keskeisiltä toimijoilta ja lausuntopyyntö pyrittiin osoittamaan erityisesti peruslaissa mainituille kieliryhmien edustajille, kielellisten erityispiirteiden huomioimiseksi valmistelussa. Lausuntopyyntö osoitettiin muun muassa Saamelaiskäräjille, saamelaisen kotiseutualueen kunnille, ruotsinkielisille kunnille, Kuurojen liitto ry:lle sekä Romaniasiaain neuvottelukunnalle. Lisäksi muutosasetukset ja asetusmuistio olivat kaikkien lausuttavana osoitteessa lausuntopalvelu.fi.

Asetusmuutokset annetaan valtioneuvostolle syksyllä 2018. Tähän esitykseen sisältyy ehdotus perusopetuksen valtakunnallisista tavoitteista ja tuntijaosta annetun valtioneuvoston asetuksen (1435/2001) 6 §:n 1 momentin muuttamiseksi sekä ehdotus perusopetusasetuksen (852/1998) vuosittaista ja viikoittaista tuntimäärää koskevan 3 §:n 1 momentin muuttamiseksi. Esitykset on tarkoitettu päätettäväksi yhdessä ja tulevaksi voimaan samanaikaisesti. Asetusmuutokset vaikuttavat Opetushallituksessa laadittavien perusopetuksen opetussuunnitelman perusteiden ja opetuksen järjestäjien opetussuunnitelmien valmisteluun.

5 Voimaantulo

Molempien asetusten ehdotetaan tulevan voimaan 1.1.2020.

Opetushallitus valmistelee vuoden 2019 aikana muutokset perusopetuksen opetussuunnitelman perusteisiin (2014) kuvaukset A1-kielen oppiaineen tehtävästä, tavoitteista ja tavoitteisiin liittyvistä keskeisistä sisältöalueista vuosiluokille 1 ja 2.

Opetushallituksen opetussuunnitelman muutokset esitetään tulevaksi voimaan 1.5.2019 mennessä, jotta uudet opetuksen järjestäjien opetussuunnitelmat voidaan ottaa käyttöön A1-kielen opetuksen osalta viimeistään 1.1.2020 lukien.